

Ομιλία Ανδρέα Ζιαρτίδη Γ.Γ. ΠΕΟ Βουλευτή
στο Παγκύπριο Συνέδριο
Ειρήνης
28/9/1986

Αγαπητοί φίλοι,
Συναγωνίστριες, Συναγωνιστές,

Είμαι ευτυχής που μου δίνεται η ευκαιρία να προσφωνήσω, εκ μέρους του συνδικαλιστικού κινήματος της ΠΕΟ το Παγκύπριο Συνέδριο Ειρήνης.

Η συμμετοχή της ΠΕΟ σ' αυτό το συνέδριο εκφράζει την προσήλωση της εργατικής τάξης της Κύπρου στην υπόθεση της Ειρήνης. Εμείς πιστεύουμε, ότι ενώ η προπαρασκευή και η κήρυξη ενός πολέμου μικρού ή μεγάλου, είναι ταξική υπόθεση και εξυπηρετή τα ταξικά συμφέροντα των κύκλων που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με το Στρατιωτικό Βιομηχανικό και οικονομικό σύστημα των Ενωμένων Πολιτειών, η υπεράσπιση της ειρήνης και η ματαίωση των σχεδίων των εμπόρων του πολέμου είναι παλλαϊκή υπόθεση που διαπερνά το πιο ζωτικό συμφέρον των ανθρώπων όλων των τάξεων, το συμφέρον της ζωής. Η υπεράσπιση της ειρήνης και η ματαίωση του πολέμου, δεν είναι ταξική υπόθεση της εργατικής τάξης, είναι υπόθεση της ανθρωπότητας.

Όμως, η εργατική τάξη-και όταν εδώ λέμεν εργατική τάξη εννοούμεν όλους τους μισθοσυντήρητους, εργάτες, υπαλλήλους, επιστήμονες όλων των κατηγοριών-η εργατική τάξη λοιπόν έχει τους ιδιαίτερους λόγους της να υπερασπίζεται την ειρήνη. Η διοχέτευση δισεκατομμυρίων λιρών σε εξοπλιστικές δαπάνες στενεύει τα περιθώρια νέων επενδύσεων σε παραγωγικούς τομείς. Έτσι όχι μόνον δεν μειώνεται αλλά αντίθετα αυξάνεται η ανεργία. Η διοχέτευση δισεκατομμυρίων λιρών σε μη παραγωγικούς τομείς αυξάνει τον πληθωρισμό και διαβρώνει το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Μέσα στες συνθήκες του εξοπλιστικού πυρετού και της οικονομικής κρίσης και δυσπραγίας που δημιουργείται όλο και περισσότερο ωθούνται και ενθαρρύνονται οι εργοδότες για επίθεση ενάντια στες κατακτήσεις των εργατοϋπαλλήλων.

Όταν η εργατοϋπάλληλοι αγωνίζονται για την ειρήνη, αγωνίζονται μαζί με τους ανθρώπους όλων των άλλων τάξεων για την προστασία και την διατήρηση της ζωής πάνω στον πλανήτη μας, αλλά ταυτόχρονα αγωνίζονται για την προστασία των κατακτήσεων τους στον κοινωνικό και τον πολιτικό τομέα. Για το βιωτικό τους επίπεδο, για απασχόληση, για τες συνδικαλιστικές τους ελευθερίες.

Τον τελευταίο καιρό γίνεται πολλή συζήτηση για το θέμα και για την συμβολή που πρέπει να προσφέρει η εργατική τάξη στον αγώνα για την υπεράσπιση της ειρήνης. Δεν υποτιμούμεν την συμβολή του απλού ανθρώπου και των οργανώσεων των άλλων τάξεων και των άλλων κοινωνικών ιδρυμάτων και ομάδων. Πιστεύουμε όμως ότι απ'όλες τες ομάδες, απ'όλα τα κοινωνικά στρώματα και τάξεις, η συμβολή της εργατικής τάξης είναι η πιο αποφασιστική και απαραίτητη. Δεν είναι λάθος να πούμε ότι αν η πρώτη και πιο αποφασιστική αποτρεπτική δύναμη ενάντια στον πόλεμο είναι η στρατιωτική και πολιτική δύναμη της Σοβιετικής Ένωσης και του σοσιαλιστικού Στρατοπέδου, και έτσι είναι, η δεύτερη τέτοια αποτρεπτική δύναμη είναι η οργανωμένη εργατική τάξη όταν αυτή συνειδητοποιήσει και τον κίνδυνο, και απο που πράγματι πηγάζει αυτός ο κίνδυνος του πολέμου.

Είναι πάνω στη βάση αυτής της εκτίμησης του ρόλου της εργατικής τάξης και του οργανωμένου κινήματος της που η ΠΕΘ μετέχει στο Παγκύπριο Κίνημα για την ειρήνη. Είμαστε σ'αυτό το κίνημα, είμαστε εδώ, για να βοηθήσουμε ώστε το συνδικαλιστικό μας κίνημα να παίξει τον ρόλο του.

Πρέπει όμως να μιλήσουμε τολμηρά. Η αλήθεια είναι ότι ούτε εμείς σαν συνδικαλιστικό κίνημα, ούτε εμείς όλοι σαν Παγκύπριο κίνημα Ειρήνης, εκατορθώσαμε να ξεσηκώσουμε ένα μαζικό κίνημα κινητοποιήσεων για την ειρήνη, για την αποστρατικοποίηση της Κύπρου, για την αποπυρηνικοποίηση της Ανατολικής Λεκάνης της Μεσογείου και όλης της Μεσογείου, ενάντια στον Πόλεμο των άστρων, ενάντια στις συνεχιζόμενες πυρηνικές δοκιμές, ενάντια στην έναρξη της κατασκευής απο τις δυνάμεις του ΝΑΤΟ νέων χημικών όπλων. Δεν εκατορθώσαμε να συνειδητοποιηθή ο κίνδυνος

απο μεγάλες μάζες των εργαζομένων και γενικά του λαού.

Ο λαός μας είναι ασυζήτητος φιλειρηνικός. Μισά τον πόλεμο. Αλλά δεν ενεργοποιήθηκε μαζικά σαν φίλος και αγωνιστής της ειρήνης. Δεν ενεργοποιήθηκε μαζικά ενάντια στις φιλοπόλεμες εκδηλώσεις του Ρήγκαν και των συμμάχων του. Ο λαός μας στην συντριπτική πλειοψηφία του είναι φίλος της ειρήνης. Είναι όμως ένας αδρανής και αδιάφορος φίλος της ειρήνης. Ο λαός μας είναι εχθρός του πολέμου. Είναι όμως ένας αδρανής και αδιάφορος εχθρός της ειρήνης. Στόχος μας, εμάς του Παγκύπριου κινήματος της ειρήνης, στόχος του συνδικαλιστικού κινήματος πρέπει να είναι πως θα κάμουμε την πλειοψηφία του λαού μας ένα ενεργητικόν και μαχητικόν φίλο της ειρήνης, ένα ενεργητικόν και μαχητικόν εχθρόν του πολέμου.

Αυτή η ενεργοποίηση, η δραστηριοποίηση του λαού μας υπέρ της ειρήνης και ενάντια στον πόλεμο, δεν μπορεί να είναι δίχως συγκεκριμένο περιεχόμενο και καθορισμένους στόχους. Η δραστηριοποίηση του λαού μας πρέπει να περιστραφεί γύρω απο τον ρόλο που οι οργανωτές του πολέμου θέλουν να διαδραματίσει η Κύπρος στην προώθηση των αρπακτικών σχεδίων τους στην περιοχή μας. Η πλήρης αποστρατικοποίηση της Κύπρου, η μετατροπή της σε νησί ειρήνης. Γύρω απ' αυτό το αίτημα πρέπει να ενωθούν και να δραστηριοποιηθούν όλες οι δυνάμεις που θα είναι δυνατόν να συνειδητοποιήσουν τους κινδύνους που προέρχονται απο το γεγονός ότι η Κύπρος είναι πολεμική βάση των δυνάμεων του Ν.Α.Τ.Ο.

Αλλά δεν είναι μόνον αυτό. Ο κίνδυνος του πολέμου δεν είναι φαινόμενον μόνον του κυπριακού πολιτικού ορίζοντα. Είναι κίνδυνος που απειλεί τον κόσμο, που αρχίζει να επεκτείνεται και μέχρι το διάστημα. Μέσα στους στόχους μας πρέπει να βάλουμε την υποστήριξη κάθε πρωτοβουλίας που επιδιώκει να εξυπηρετήσει γενικότερα και παγκόσμια την ειρήνη. Μέσα στις πρωτοβουλίες και προτάσεις αυτές την πιο σημαντική θέση κατέχουν οι αλληπάλληλες προτάσεις της Σοβιετικής Ένωσης για την απαλλαγή του κόσμου απο την παρουσία των πυρηνικών όπλων μέχρι το 2.000μχ., για την παρεμπόδιση της επέκτασης των πυρηνικών εξοπλισμών στο διάστημα, για την αποπυρηνικοποίηση διαφόρων περιοχών,

όπως της Μεσογείου και του Ινδικού Ωκεανού κ.α. Σημαντική επίσης είναι η πρωτοβουλία των 6 ηγετών κρατών ανάμεσα στους οποίους και ο κ. Παπανδρέου. Οι θέσεις και οι εκκλήσεις των Αδεσμεύτων για ειρήνη και αποπλισμόν είναι επίσης σημαντικές.

Το κίνημα μας είναι το κίνημα ειρήνης της μικρής Κύπρου, αλλά πρέπει ταυτόχρονα να είναι και τμήμα του μεγάλου Παγκόσμιου κινήματος της ειρήνης.

Αγαπητοί φίλοι,

Μ'αυτές τις σκέψεις παρευρίσκομαι κι'αυτές τις σκέψεις μεταφέρω εκ μέρους της ΠΕΘ στο Παγκύπριο Συνέδριο μας της ειρήνης.

Ευχαριστώ